

5 Spinsteentjes.

Spinsteentjes werden gebuikt om een draad te spinnen. Meestal zijn deze ronde, wat afgeplatte balletjes van gebakken klei met een gat in het midden. Het lijken op het eerste gezicht kralen met een doorsnede van 3 tot 5 cm. Soms zijn ze ook van glas. Door het gat gaat een stokje van ongeveer dertig centimeter dat aan de onderzijde iets dikker is zodat de spinsteen niet verder kan en vanzelf blijft hangen. Het geheel is dan een spintol waarmee men wol of vlas tot een draad kan vormen door het stokje rond te draaien. Op een stok, de zogenaamde spinrokken wordt het vlas of de wol netjes opgebonden. Hieruit kon men de losse lont trekken en de dikte van de draad bepalen. Het begin van de draad werd bovenaan het stokje vastgezet aan een stukje wol of vlas. Vervolgens werd het stokje tot draaien gebracht, waarbij het spinsteentje diende als vliegwielt. Tijdens het ronddraaien van het stokje wordt stukje bij beetje de losse lont toegevoerd zodat deze door het draaien van het stokje in elkaar wordt gedraaid. De zo gesponnen draad werd vervolgens op de spintol gerold. Daarna werd de beweging herhaald. De draad moest overal dezelfde dikte hebben. Dit werk kon tijdens het lopen gedaan worden door de spinrokken onder de arm of op de rug gebonden te houden zodat men beide handen vrij had voor het trekken van de lont en het draaien van het spinstokje. Het handspinnen is in de Nederlanden in de loop van de 17e eeuw verdrongen door de introductie van het houten spinnewiel.

